

„На вѣрата ни учителъ.“
Ала тѣзи обща радостъ
Скоро са обърна въ жалостъ!
Тя зараза, силна болестъ
Не изгуби много врѣме
Да устрѣли младо сѣрдце,
Младо сѣрдце въ млади пастирь!
Въ день понѣдникъ са удари
Отъ върлата зла холера,
Злѣ му сѣрдцето затрови.
Далечъ отъ млада стопанка,
Далечъ отъ мили си рожби,
Далечъ отъ майка и баща,
Далечъ отъ братя и сестри,
Далечъ отъ помощъ лѣкарска,
Младъ свѣщенникъ боленъ лѣжи,
Люто са съсъ болестъ бори.
Ала болестъ го надбори, —
Младо му сѣрдце разкъса
Като злѣ възкъ младо ягне!
Ненарадванъ, ненаситенъ
На своята мила младостъ,
На своята домашница,
На своитѣ мили рожби,
Той душа Богу предаде
И остави тѣй безъ врѣме
Млада булка, стара майка
Мили братия и милъ баща
Да г' оплакватъ безъ утѣха —
Да проливатъ горки сълзи:
За тѣхъ нѣма веч' Димитра
Кой имъ бѣше надеждата,
Надеждата разтухата!! . .

ШУМЕНЪ на Кръстовденъ 1873.

Отъ двамата най-малки братчета
Владимиръ и К. Блъкови.
